

BRÖDSMULA, f. 1. Helt litet stycke af bröd, då det icke räcker till en munsbit.

BRÖDSOPPA, f. 1. Soppa, vanligtvis tillredd af vatten, salt, smör, äggegula och brödskifvor.

BRÖDSPADE, m. 2. pl. — *spadar*. Spade af trä, med långt skaft, hvarmedelst vid bakning brödet insättes i ugnen.

BRÖDSPETT, n. 5. Spett eller lång, smal stång af trä, hvarpå brödkakor uppträdas till torkning.

BRÖDSTUDIUM, brödstúdiumm, n. 5. pl. — *studier*. (fam. föraktl.) Sådant slags studium, som endast har till föremål att bereda sig uppehålle, ej afser grundliga kunskaper och en sann bildning.

BRÖDSTYCKE, n. 4. 1) Afbruten del (större än Brödbit) af en brödkaka eller brödbulle. — 2) (fig. pop. o. fam.) Liten muta. *Gif honom ett b. så tiger han.* — 3) (fig. fam.) Tjänst, befattning, sysselsättning, hvaraf man har sin föda. *Den der tjensten är ett godt b. Skaffa någon ett b.*

BRÖDSÄCK, m. 2. Säck, hvori bröd förvaras.

BRÖDTAXA, f. 1. Taxa, af vederbörande myndighet åsatt på olika brödsorter, som af bagare hållas till salu för allmänheten.

BRÖDTJUF, m. 2. pl. — *tjuvar*. 1) En, som stjälar eller stulit bröd. — 2) (fig. fam.) En, som listeligen afhändt någon dess födkrok.

BRÖDTORG, n. 5. (föga brukl.) Torg, der bröd försäljes.

BRÖDTRÄD, n. 5. Ett slags träd, på Söderhafsoarna, med en frukt (Brödfrukten), hvars merg liknar hvetebröd, och äfven kan förbakas till bröd. Kallas äfven Brödfrukträd. *Artocarpus incisa*.

BRÖDTÄRTA, f. 1. Ett slags tårta, som beredes af brödeg.

BRÖDTÄRNING, m. 2. Litet stycke af mjukt bröd, skuret i tärningform, för att rostas och begagnas i vissa slags soppor.

BRÖDVAGN, m. 2. Betäckt vagn, hvori bröd föres, hos bagare eller vid en armé.

BRÖDVATTEN, n. 5. Rent vatten, hvori rostad brödskifvor samt stundom några citronskifvor blifvit lagda. Nyttjas isynnerhet för sjuka.

BRÖDYRKE, n. 4. Yrke, hvaraf man har sitt uppehålle. *Skrifveri är hans b.; musik öfvar han blott, för att skaffa sig en biinkomst.*

BRÖDÄTARE, m. 3. 1) En, som äter bröd. Brukas för denna bem. icke gerna utan i förbindelse med ett adjektiv. *Hvilken förfärlig b.!* *han kan äta upp ända till sex kakor på dagen.* — 2) (fig. fam.) En, som väl äter sina goda mål, men icke gör någon nytta för sig. *Hvad nytta har jag af honom? han är bara en b., ingenting mer.* — *Syn.* Onyttig mun.

BRÖDÄMNE, n. 4. Ämne, vanligast af växtriket, som vid inträffande hungersnöd kan begagnas i stället för bröd.

BRÖLLOP, n. 5. 1) Högtidligt gästbud eller samqväm, med åtföljande lustbarheter, vid tillfället af en brudvigsel. *Vara bjuden på b. Jag var i går på min kusins b. Hålla, fira b. Göra b. åt någon*, bestå kostnaderna vid ens bröllop. (Hist.) *Parisiska b-et*, stort blodbad, som i Paris, natten emellan d. 24 och 25 Aug. 1372, anställdes ibland Hugenotterna. — Ordet ingår i sammansättningarna Bondbröllop, Guldbröllop, Silfverbröllop, hvilka ses på sina ställen. — *Syn.* Förmälning, Biläger. — 2) (boktr.) Fel vid sättningen, då ett eller flera ord blifvit satta två gånger. — *Ss.* *B-sbruk*, — *sceremoni*,

— *sdag*, — *sdans*, — *sdrägt*, — *sfest*, — *sförlustelse*, — *shögtidlighet*, — *skostnader*, — *slek*, — *smältid*, — *snöje*, — *sståt*, m. fl. [Bröllopp.]

Anm. *Bröllop*, i fornspråket *Brudlaup*, anses härleda sig ifrån de gamla orden *Bruda*, brud, och *Hlaup*, sammanlopp, således samling af gäster vid ett giftermåls firande.

BRÖLLOPSBJUDARE, m. 5. En, som bjuder till bröllop.

BRÖLLOPSBREF, n. 5. Bref, hvarigenom någon inbjudes att bivista ett bröllop.

BRÖLLOPSBÄDD, m. 2. Se *Brudsäng*.

BRÖLLOPSDIKT, f. 5. Verser, författade i anledning af ett bröllop. — *Syn.* Bröllopsverser.

BRÖLLOPSACKLA, f. 1. Fackla, som hos Romarne, vid brudens hemförande till brudgummens bostad, på bröllopsaftonen, itänd bars framför bruden.

BRÖLLOPSFOLK, n. 5. sing. Bröllopsgäster.

BRÖLLOPSGÄFVA, f. 1. Se *Brudgäfva*.

BRÖLLOPSGÅRD, m. 2. Gård, der bröllop hålles.

BRÖLLOPSGÅRD, m. 5. Bevilling till kostnadernas bestridande vid en furstlig persons förmälning.

BRÖLLOPSGÄST, m. 5. Person, som till följe af föregående bjudning bivistar ett bröllop.

BRÖLLOPSHUS, n. 5. Hus, der bröllop hålles.

BRÖLLOPSKLÄDD, a. 2. Klädd i bröllopskläder.

BRÖLLOPSKLÄDER, m. 5. pl. Högtidskläder, hvori man är klädd, då man bivistar bröllop.

BRÖLLOPSKLÄDNING, f. 2. 1) Klädnings, som ett fruntimmer brukar vid ett bröllop. — 2) Se *Brudklädnings*.

BRÖLLOPSKRANS, m. 2. Se *Brudkrans*.

BRÖLLOPSLAG, m. 5. Se *Bröllopsällskap*.

BRÖLLOPSMARSKALK, --- schällk, m. 2. Person, som fått det hedrande uppdraget att vara värd vid ett bröllop.

BRÖLLOPSNATT, f. 5. pl. — *nätter*. Natten efter en brudvigsel.

BRÖLLOPSPREDIKAN, f. sing. indef. Predikan, som hålles vid en furstes förmälning.

BRÖLLOPSSAL, m. 2. Sal, der vid ett bröllop gästerna spisa och dansen försiggår.

BRÖLLOPSSKRIFT, f. 5. Skrift, på vers eller prosa, författad i anledning af en bröllopshögtidlighet.

BRÖLLOPSSKRUD, m. 2. Den drägt, med tillhörande prydnader, som en brud bär på bröllopsdagen.

BRÖLLOPSSÅNG, m. 5. Sång, som afsjunges vid ett bröllop.

BRÖLLOPSSÄLLSKAP, n. 5. o. 5. Sällskap af bröllopsgäster.

BRÖLLOPSSÅNG, f. 2. Se *Brudsäng*.

BRÖLLOPSTAL, n. 5. Tal, som hålles vid ett bröllop, dels af presten, dels af marskalkarna, dels af brudgummen.

BRÖLLOPSVÄGN, m. 2. Vagn, hvori bröllopsgäster åka, vid färden till och ifrån kyrkan.

BRÖLLOPSVECKA, f. 1. Veckan efter en bröllopsdag, som i äldre tider vanligen tillbragtes med nöjen och lustbarheter.

BRÖLLOPSVERSER, m. 5. pl. Se *Bröllopsdikt*.

BRÖLLOPSVIN, n. 5. (bibl.) Bättre, finare vin, som brukas vid bröllopshögtidligheter.

BRÖLLOPSVISA, f. 1. (föga brukl.; gam.) Se *Bröllopsdikt*.

BRÖMS, se *Broms*.